**Dosar nr. 2- 10362/2025**
**2-25070679-12-2-20052025**

**H O T Ă R Â R E**
În numele Legii

04 februarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Mihaela Scripliuc
Grefier Anghelina Roibu

examinând în ședință de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Kalev împotriva lui Vitali Morozov cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

**a c o n s t a t a t :**

La 15 mai 2025, Vadim Kalev a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitali Morozov cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, a indicat că, la 25 iulie 2023 Vadim Kalev în calitate de împrumutător a acordat lui Vitali Morozov în calitate de împrumutat suma de 10000 dolari SUA cu titlu de împrumut.

Menționează că, termenul de acordare a împrumutului a fost convenit ca fiind 2 luni, adică până la 25 septembrie 2023, însă până în prezent nu a fost restituit integral.

A afirmat că, mai exact, în cursul anului 2024 pârâtul Vitali Morozov a efectuat plăți în mărime totală de 3517 dolari SUA, astfel, restanța împrumutului constituie suma de 6483 dolari SUA.

Precizează că, împrumutul a fost acordat cu titlu gratuit, nefiind stabilită o careva dobândă contractuală în sarcina împrumutatului, unica obligație a lui Vitali Morozov fiind de a restitui în termen împrumutul contractat de la Vadim Kalev.

Susține că, astfel, neglijența restituirii împrumutului de către Vitali Morozov a determinat împrumutătorul Vadim Kalev la contractarea unui avocat și înaintarea prezentei acțiuni în instanța de judecată.

Având în vedere faptul că, împrumutul nu a fost restituit la scadență, reclamantul calculează și solicită dobânda de întârziere pentru perioada 26 septembrie 2023 și până la 13 mai 2025 din suma restantă de 116540 lei, și care conform calculului anexat cumulează suma de 26 044,22 lei echivalentul a 1483 dolari SUA.

De asemenea, a specificat că, în scopul respectării procedurii prealabile, în adresa pârâtului Vitali Morozov au fost înaintate două somații de plată benevolă a datoriei.

Notează că, din motive necunoscute trimiterile poștale nu au fost recepționate de către pârât, fapt ce a determinat adresarea cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Prin urmare, solicită admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea din contul

lui Vitali Morozov în beneficiul lui Vadim Kalev a datoriei în mărime de 6483 dolari SUA, a dobânzii de întârziere în mărime de 1483 dolari SUA și a cheltuielilor de judecată legate de acest proces.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 26 mai 2025, s-a dispus examinarea cauzei în procedura cererilor cu valoare redusă.

La 03 octombrie 2025, pârâtul Vitali Morozov a depus referință.

În motivarea referinței a indicat că, la 25 iulie 2023 a întocmit și a semnat recipisa în care a indicat: „Eu, Vitali Morozov, IDNP 2003002106484, iau împrumut financiar în valoare de 10 000.00 $ de la cetățeanul Kalev Vadim *****, pe o perioadă de două luni, până pe 23 septembrie 2023”.

Evidențiază că, recipisa menționată supra este semnată doar de către Vitali Morozov.

În consecință, consideră că, recipisa în discuție urmează a fi declarată nulă, din considerentele că, nu a fost întocmită în conformitate cu prevederile legislației civile, și anume prin derogare certă de la prevederile prin care se solicită semnarea necondiționată a actului de împrumut de către ambele părți.

Menționează că, pornind de la prevederile normelor de drept enunțate supra, reține că, contractual este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau sting raporturi juridice în funcție de natura și esența înțelegerii, precum și a scopului urmărit.

A afirmat că, pentru a reține valabilitatea unui contract de împrumut este necesar ca acesta să fie încheiat în conformitate cu legea și cu buna-credință. Deci, una din condițiile esențiale legale ale contractului de împrumut este manifestarea de voință, care, având ca scop crearea raporturilor de împrumut, trebuie să fie exteriorizată expres, prin forma scrisă, or, valoarea obiectului acestuia depășește 1000 lei.

Astfel, notează că, faptul încheierii contractului de împrumut în formă scrisă poate fi demonstrat printr-un înscris, semnat de părți (împrumutat și împrumutător), prin telegrame, telefonograme, solicitarea scrisă din partea împrumutatului de amânare a termenului achitării împrumutului, scrisoarea-garanție cu afirmația că împrumutul va fi restituit și altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

În această ordine de idei, reiterează că recipisa litigantă nu este semnată de către pretinsul împrumutător Vadim Kalev or, recipisa nu a fost întocmită în conformitate cu prevederile legislației civile și anume, prin derogare certă de la prevederile art. 321 din Codul civil, prin care se solicită semnarea necondiționată a actului de împrumut de către ambele părți.

În consecință, raportând argumentele faptice și juridice prezentate mai sus, la prevederile legale citate supra, conchide că, în cauză urmează a fi declarată nulitatea absolută a recipisei din 25 iulie 2023 întocmită și semnată de Vitali Morozov.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 octombrie 2025, s-a dispus examinarea cauzei în ordine generală.

În ședință de judecată, reclamantul Vadim Kalev și reprezentantul său, avocatul Vitalie Carmanschi nu s-au prezentat, însă prin cererea de chemare în judecată au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor (f.d. 6).

În ședință de judecată, pârâtul Vitali Morozov și reprezentantul său, avocatul Ion Bălănuță, fiind înștiințați legal nu s-au prezentat, motivele neprezentării nu au fost aduse la cunoștința instanței, careva cereri de amânare sau examinare în lipsă nu au înaintat, astfel, instanța de judecată prin prisma art. 206 alin. (3) din Codul de procedură civilă a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

*Examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează litigiul, instanța de judecată consideră că, cererea de chemare în judecată este întemeiată și pasibilă de a fi admisă, din următoarele considerente*.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă statuează că, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În corespundere cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În temeiul art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În temeiul prevederilor art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

În corespundere cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Conform art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale cu privire la admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate, constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

În temeiul art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

În conformitate cu art.10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna credință se prezumă până la proba contrară, iar în conformitate cu alin. (2), neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform art. 308 din Codul civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Potrivit art. 316 alin. (1) din Codul civil, actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică.

Conform prevederilor art. 321 alin. (1) din Codul civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

În conformitate cu art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

În temeiul art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul naşterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Potrivit art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În corespundere cu art. 858 alin. (1), (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Prevederile art. 992 alin. (1) și (2) din Codul civil statuează că, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sunt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Conform art. 1242 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Potrivit art. 1247 alin. (1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul și până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

În cadrul dezbaterilor judiciare, instanța de judecată a creat posibilități egale, suficiente, adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, atât reclamantul, cât și pârâtul, real a dispus de posibilitatea să-și aleagă modalitatea și mijlocul procedural de apărare.

Astfel, din materialul probator anexat la cererea de chemare în judecată se confirmă faptul că, la 25 iulie 2023, între Vadim Kalev în calitate de împrumutător și Vitali Morozov în calitate de împrumutat, a fost încheiat un contract de împrumut materializat printr-o recipisă scrisă (f.d. 9).

Din conținutul recipisei rezultă că, obiectul contractului îl constituie suma de 10000 dolari SUA, acordat pe o perioadă de 2 luni.

În conformitate cu prevederile art. 1247 alin. (1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract.

În speță, instanța de judecată reține că, raportul juridic dintre părțile litigante este unul de împrumut, iar împrumutatul Vitali Morozov nu și-a executat în totalitate obligația de restituire a împrumutului.

Potrivit cererii de chemare în judecată, rezultă că, pârâtul Vitali Morozov a restituit parțial suma împrumutului, achitând suma de 3517 dolari SUA. Astfel, pârâtul a înregistrat o restanță la împrumut în cuantum de 6483 dolari SUA.

Instanța de judecată relevă că, prin natura sa, raportul juridic obligațional este menit să producă efecte juridice, iar efectul general al oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă, cu bună-credință, la locul și la momentul stabilit, a prestației la care acesta s-a obligat.

Astfel s-a stabilit că, Vadim Kalev, în calitatea sa de împrumutător și-a onorat obligația sa care rezultă din dispozițiile art. 1242 alin. (1) din Codul civil, și a dat cu împrumut lui Vitali Morozov bani în sumă de 10000 dolari SUA, fapt care se confirmă prin înscrisul prezentat în original instanței de judecată și cercetat (f.d. 9), pe când, Vitali Morozov, în calitatea sa de împrumutat, nu și-a onorat obligația de a restitui banii în condițiile art. 1242 alin. (1) din Codul civil.

Sub acest aspect, ținând cont de faptul că, Vitali Morozov nu și-a onorat în totalitate obligația de restituire a împrumutului față de Vadim Kalev, instanța de judecată consideră că, ultimul este îndreptățit, în baza normelor de drept material enunțate, să solicite executarea prestației restante de la Vitali Morozov conform înscrisului enunțat.

Prin urmare, odată stabilit faptul existenței raportului juridic obligațional între părți și faptul neonorării obligației a lui Vitali Morozov de restituire a împrumutului restant, instanța de judecată reține ca fiind întemeiată pretenția și consideră necesar de a încasa

din contul lui Vitali Morozov în beneficiul lui Vadim Kalev a sumei împrumutului restant în mărime de 6483 dolari SUA.

Or, recipisa din 25 iulie 2023, întrunește condițiile de valabilitate a unui contract de împrumut.

Din punct de vedere probatoriu, instanța de judecată reține că, existența și conținutul contractului de împrumut sub formă de recipisă sunt dovedite cu înscrisul în original depus la dosar, respectiv contractul de împrumut încheiat sub semnătură privată de către Vitali Morozov (f.d. 4). Totodată, din însuși conținutul contractului de împrumut rezultă faptul că, pârâtul a primit chiar în ziua semnării contractului, respectiv la 25 iulie 2023, suma de 10000 dolari SUA, cu titlu de sumă împrumutată, pe o perioadă de 2 luni, până la 25 septembrie 2023, așadar contractul de împrumut din 25 iulie 2023 este valabil încheiat.

Din probele administrate în prezenta cauză, rezultă că, deși pârâtul a primit cu titlu de împrumut suma de 10000 dolari SUA, acesta nu și-a îndeplinit obligația prevăzută de lege de a restitui deplin suma împrumutată. Pârâtul Vitali Morozov nu a făcut dovada îndeplinirii obligației de restituire integrale a împrumutului rezultate din contract, mai mult ca atât a invocat că, recipisa menționată este semnată doar de către Vitali Morozov, în consecință, consideră că, recipisa din 25 iulie 2023 urmează a fi declarată nulă, din considerentele că, nu a fost întocmită în conformitate cu prevederile legislației civile, și anume, nu a fost semnată de ambele părți.

În acest sens, instanța de judecată apreciază critic argumentul părții pârâte Vitali Morozov, cu privire la nulitatea recipisei din 25 iulie 2023, deoarece aceste afirmații nu au fost confirmate prin mijloace de probă.

Instanța de judecată observă că, simpla contestare a unui înscris nu este suficientă pentru a răsturna forța probantă a acestuia, în lipsa administrării unor probe pertinente și concludente care să confirme cele invocate.

Totodată, instanța de judecată constată că, deși pârâtului invocă nulitatea recipisei, menționând faptul că, nu a fost semnată de ambele părți, acesta a restituit parțial suma de 3517 dolari SUA, împrejurare ce constituie o recunoaștere implicită a existenței raportului juridic obligatoriu dintre acesta și reclamant. Totodată, această circumstanță, coroborată cu recunoașterea întocmirii recipisei, confirmă fără echivoc obligația pârâtului de a restitui integral reclamantului Vadim Kalev suma primită cu titlu de împrumut.

Prin urmare, instanța de judecată concluzionează că, raportul juridic dintre părți este unul de împrumut, în condițiile stipulate în recipisă, iar solicitările formulate de pârâtul Vitali Morozov urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În aplicarea prevederilor legale la situația de fapt reținută, instanța de judecată constată că, în raportul dintre pârât și reclamant a intervenit răspunderea civilă contractuală a pârâtului pentru prejudiciul ce i-a fost cauzat reclamantului ca urmare a neexecutării obligației asumate.

Instanța de judecată reține că, sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile contractuale având în vedere că, există un contract valabil încheiat, pârâtul nu și-a respectat pe deplin obligația contractuală asumată de a restitui integral suma de care a beneficiat cu titlu de împrumut. Astfel, în patrimoniul reclamantului s-a cauzat un

prejudiciu constând în contravaloarea împrumutului nerestituit, iar raportul de cauzalitate dintre neexecutare și prejudiciu rezultă din faptul că, prejudiciul suferit de reclamant reprezintă consecința directă și necesară a neexecutării obligației contractuale. Vinovăția pârâtului este prezumată în materie contractuală, sarcina probei contrare revenindu-i acestuia, prin dovedirea unei cauze exoneratoare, iar această probă contrară nu a fost făcută de pârât în cauză.

În confirmarea împrejurărilor speței, instanței de judecată i-au fost prezentate înscrisuri probatorii și anume, recipisa în original (f.d. 4) și somația din 02 aprilie 2025 (f.d. 13, 15).

Pe cale de consecință, reținând caracterul întemeiat al acestei cereri, instanța de judecată urmează să dispună obligarea pârâtului Vitali Morozov la restituirea către reclamantul Vadim Kalev a sumei restante de 6483 dolari SUA conform recipisei din 25 iulie 2023.

În conformitate cu art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

La caz, reclamantul Vadim Kalev solicită încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 26 septembrie 2023 – 13 mai 2025, în mărime de 1483 dolari SUA, potrivit calculului anexat la cererea de chemare în judecată (f.d. 12).

Respectiv, prin obligație pecuniară se înțelege acea obligație, în virtutea căreia debitorul este obligat în baza unui contract sau a unei obligații extra contractuale prevăzute de Codul civil, să transmită creditorului bani, în sumă determinată sau determinabilă, adică utilizează banii ca mijloc de probă. Prin urmare obligația pârâtului de a restitui suma împrumutului reprezintă o obligație pecuniară a acestuia.

Prin urmare, reieșind din faptul că, pârâtul Vitali Morozov nu și-a executat corespunzător obligațiile asumate prin recipisa din 25 iulie 2023, instanța de judecată ajunge la concluzia că, și pretenția Vadim Kalev cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 1483 dolari SUA este întemeiată și urmează a fi admisă.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile legate de judecarea cauzei.

Potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Conform art. 96 alin. (1), ($1^1$) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și

rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Conform ordinului de plată nr. 21556471 din 14 mai 2025 se atestă că, reclamantul Vadim Kalev la depunerea acțiunii a achitat taxa de stat în mărime de 4756 lei (f.d. 2), iar conform ordinului de plată nr. 21560996 din 14 mai 2025 se atestă că, a achitat taxa de timbru în sumă de 200 lei (f.d. 3).

Tot din actele cauzei, conform ordinului de plată nr. 21563054 din 14 mai 2025 se atestă că, reclamantul Vadim Kalev la depunerea acțiunii a achitat CA „Carmanschi Vitalie" pentru asistență juridică suma de 1500 lei (f.d. 5).

Astfel, ca urmare a faptului că, Vadim Kalev a obținut câștig de cauză, acestuia urmează să-i fie compensate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei în instanță, și anume cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în mărime de 4756 lei, a taxei de timbru în mărime de 200 lei și cheltuielile suportate pentru asistența juridică în mărime de 1500 lei.

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

**h o t ă r ă ș t e :**

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Kalev împotriva lui Vitali Morozov cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Vitali Morozov născut la *****, IDNP *****în beneficiul lui Vadim Kalev, născut la *****, IDNP *****, conform recipisei din 25 iulie 2023 datoria în sumă de 6483, 00 (șase mii patru sute optzeci și trei, 00) dolari SUA și dobânda de întârziere în mărime de 1483, 00 (o mie patru sute optzeci și trei, 00) dolari SUA sau echivalentul în valută națională conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii, cheltuieli de judecată pentru taxa de stat în sumă de 4756, 00 (patru mii șapte sute cincizeci și șase, 00) lei, pentru taxa de timbru în mărime de 200, 00 (două sute, 00) lei și cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 1500, 00 (o mie cinci sute, 00) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Mihaela Scripliuc